

Kerk met lef / Pionieren op het randje ...

CGB/CV, 9 april 2019

Waar was het spannend? Waar werd lef gevraagd? Waar kun je vragen bij stellen? Mogelijke aandachtspunten om te delen op deze middag, verhalenderwijs:

Doop/Kinderen en avondmaal: Elkaar een andere visie gunnen ...

Het anders invullen van de samenkomst: Als we samen optrekken een belangrijke waarde vinden én als we 'leerling zijn' een belangrijke waarde vinden, dan moeten we ook kunnen kiezen voor vormen die dat meer stimuleren: af en toe veranderen we daarom de vorm van onze kerkdiensten ...

Kerk zijn in de wijk is deel van onze verlangen. Hoe blijven we dat handen en voeten geven? Hoe blijf ik als dominee bewegen in de wijk en beschikbaar voor mensen om mij heen? (Ben ik meer dan alleen een herder en leraar voor de mensen in de kerk? Waar zijn de evangelist, de apostel en de profeet dan gebleven?)

De kunst van het nee zeggen. Veel kerkgangers die we binnen kregen wilden graag iets van de programma's van hun vroegere gemeente terug zien. In al die verwachtingen moet je nee kunnen zeggen. Anders ben je als kerk te druk bezig met jezelf. (Ook nee kunnen zeggen tegen de kerkelijke verwachtingen, vergadercultuur en zo.)

Spannende vraag die blijft: hoe deel je je leven met anderen? Hoe bouw je relaties op met mensen om je heen? Hoe deel je in die relaties iets van het evangelie? Hoe beweeg je als leerling van Jezus? (Pionieren is dus niet: organiseer veel activiteiten!)

Heeft de kerk een missie of heeft Gods missie een kerk? Hoe zijn we dienstbaar aan Gods koninkrijk in deze wereld? Kerk als middel en niet als doel!

Ook: Denominatie speelt nauwelijks nog een rol! Kun je dankbaar zijn met kleine aantallen? Mag je fouten maken en mag het mislukken? Kwetsbaar ...

Prikkelende vraag: Wat is het doel van de appelboom? Appels? Of een volgende appelboom? (Verhaal uit Kenia was stimulerend.) Do it again ...

Taco Koster